

Adieu Somrani

Helaas hebben we in april afscheid moeten nemen van Somrani Ghishing (1997). In 2004 werd Somrani door haar familie naar een tehuis in Patan gebracht en in oktober 2005 redde Marloes Twilt Somrani en 19 lotgenootjes uit dit tehuis dat i.v.m. mishandelingen e.d. gedwongen werd haar poorten te sluiten. Om inspraak te hebben op de opvoeding van deze kinderen werd al snel het proces rond voogdijschap opgestart, wat een heel zoekwerk was omdat familie hun handtekening dan wel vingerafdruk moesten plaatsen, voordat alle formele goedkeuringen door regeringsinstanties afgegeven werden. In begin 2008 was dit proces geheel rond.

Uit ons onderzoek bleek dat Somrani het jongste kind van de familie is, haar vader is dood, haar moeder leeft nog en zij heeft 5 oudere broers en 2 oudere zussen. De familie woont in het Sindu Palchok District, een achtergebleven gebied zonder veel toekomst. Haar moeder is oud en ziek en de broers en zussen hebben besloten dat hun jongste zus terug moet om voor hun moeder te zorgen. De moeder is niet uit de ouderlijke macht gezet, dus moesten wij tandenknarsend alle instanties af om de voogdijschapspapieren door te laten halen en met veel emoties vertrok Somrani uit het Langtang Children Home. Somrani's liefste wens was stewardess te worden, maar die kans is haar helaas door haar eigen familie ontnomen.

Somrani, tijdens haar laatste uitje met de kinderen.

Somrani, wij hebben altijd van je gehouden en zullen van je blijven houden.

Dikke kussen en vaarwel van alle leden van het Bestuur.

Pasen in Nepal

Pasen is in het overwegend Hindoeïstische Nepal praktisch onbekend, maar toch hebben onze vrijwilligsters Dionne, Kelly en Melanie er in het Langtang Children Home aandacht aan geschonken. De moeder van Kelly had schildersetjes en plakfiguurtjes meegegeven en de broer van Dionne had hetzelfde tijdens zijn bezoek achtergelaten, zodat er voldoende materiaal was om elk kind zijn of haar eigen eieren te laten versieren. In de eetruimte werden 2 tafels tegen elkaar geschoven en die op z'n Paasbest gedekt met een geel Paaskleed en allerlei versieringen en rond de tafels konden de kinderen plaatsnemen.

Kelly houdt toezicht bij het eieren verven

Omdat er niet veel ruimte is, werden de kinderen in 3 groepen verdeeld en groepsgewijs verliep het verven en versieren. Eerst vertelden de vrijwilligsters iets over het Paasfeest en hoe de kinderen in Nederland Pasen vieren en daarna mochten de kinderen aan de slag met het verven naar eigen inzicht en het plakken van plaatjes. De kinderen vonden het fantastisch, want eieren verven is overal leuk en ook de resultaten waren erg mooi. De vrijwilligsters hadden kleurboeken en knutselboeken neergelegd en de kinderen die klaar waren met eieren verven, mochten gaan kleuren of knutselen. Nadat alle groepen klaar waren met verven, werden de eieren op het dakterras verstopt en mochten de kinderen hun eigen eieren gaan zoeken. De kinderen kregen een echt Paas servetje en konden toen lekker gaan smullen. De vrijwilligsters

moesten wel erg lachen toen ze zagen dat de meeste kinderen eerst de verf van hun ei afspoelden voordat ze het opaten. Het was een geslaagde middag vertelden de vrijwilligsters en ook het zien hoe de kinderen hiervan genoten was erg leuk vonden ze.

Overgangsrapporten

Het nieuwe schooljaar (2067) is weer in april begonnen. Alle kinderen zijn overgegaan en hun overgangsrapporten waren weer als vanouds voortreffelijk. Totaal 9 van onze kinderen stonden op het ereschavot, de nrs. 1 en 2 van de klas waren:

Grade 2, Sonam nr.1 en Aasha nr. 2.
Grade 3, Mahesh nr. 1 en Kanchan nr. 2.
Grade 4, Sagar nr. 1 en Sanu nr. 2.
Grade 5, Megh nr. 1 en Dev nr. 2
Grade 7, Aamush nr. 1.
Ter informatie, een Nepalese "Grade" is 2 cijfers hoger dan een Nederlandse "Groep", bijv. een Grade 5 is Groep 7.

Megh had de hoogste puntenscore van allen, een 9,5 gemiddeld.

Somrani sloot haar laatste schooljaar af met een 7,9 gemiddeld.

Van Mana en Aayuk is nog geen score bekend, omdat hun overgangsresultaten via het Ministerie van Onderwijs lopen. Met ingang van het nieuwe schooljaar gaan zij naar een Grade 9, wat ook een verandering van school met zich meebrengt.

Gelukkig Nieuwjaar

Op 13 april 2010 begon het Nepalese Nieuwe Jaar 2067. Deze kalender is de officiële kalender in Nepal, de Vikram Sambat, genoemd naar de legendarische Noord-Indiase Koning Vikramaditya en gebruikt door de regering en nieuwsmedia. "Dag één" op de Vikram Sambat was 23 februari van het jaar 57 voor Christus. In Nepal kent men overigens 5 verschillende kalenders, waaronder onze Gregoriaanse, dus keuze genoeg. De kinderen werden getraakteerd op geitenvlees tijdens het diner, vlees dat

alleen tijdens belangrijke festivals gegeten wordt.

Na het diner was het tijd om swingend het oude jaar uit te gaan en stijdansen, breakdance, hiphop, polonaise en gewoon gek doen volgden elkaar op. De vader en broer van Kelly waren op bezoek en ook zij zetten hun beste beentje voor.

Kelly had de kinderen al eerder de Cha Cha Slide geleerd en de kinderen waren reuze enthousiast en Kelly en Dionne moesten hun kunsten die avond nog dikwijls tonen.

In Nepal blijft men op Oudejaarsavond niet op tot middernacht en zoals gewoonlijk lagen de kinderen voor 21.00 uur al lekker in bed...

Moederdag

Op 14 april werd Moederdag gevierd en dat is in Nepal een serieuze aangelegenheid.

Omdat de kinderen Pushpa als hun moeder beschouwen, is Pushpa die dag het middelpunt van belangstelling. Kinderen kregen van Pushpa een rode tika (nu van rijst) op het voorhoofd en door handoplegging zegende Pushpa de kinderen en wenste ze een lang en gelukkig leven.

De kinderen maken een buiging voor Pushpa met de handpalmen tegen elkaar om zo hun liefde en respect voor Pushpa te tonen.

Dionne had de kinderen wat geld gegeven om een presentje voor Pushpa te kopen en natuurlijk kreeg Pushpa de nodige tekeningen en zelfgemaakte kaarten.

Na de ceremonie kregen de kinderen "sweet balls", voor de kinderen een echte traktatie, maar wel mierzoet.

Voor kinderen, door kinderen

Het begon in december 2004. Aukje en echtgenoot Marcel bezochten in Nepal het tehuis waar Marloes toen als vrijwilligster werkzaam was.

De RK Basisschool Prins Willem-Alexander in Ermelo, waar Aukje werkzaam is, organiseert elk jaar een vastenactie onder het motto "Voor kinderen, door kinderen" en voor 2010 werd het Langtang Children Home uitgekozen.

De actie startte met een presentatie aan de groepen door bestuurslid Belinda Twilt en zij wist de kinderen laaiend enthousiast voor ons tehuis te maken. Door de kinderen werden allerlei buitenschoolse klusjes gedaan waar ze geld mee konden verdienen. De school had ook leuke activiteiten georganiseerd, zoals woordzoekers met Nepalese woorden, de kleuters mochten Nepalese vlaggen tekenen enz. en er waren Nepalese prijzen mee te winnen. De kinderen van groep 6/7 hadden een kraam opgezet in het dorp en stonden de hele middag als levend standbeeld in het centrum van Ermelo om zo geld in te zamelen. Groep 5/6 hielden een sponsorloop. Kinderen regelden alles zelf, maakten hun eigen sponsor- en stempelkaart, zorgden voor een drink- en stempelpost, belden de pers en bestelden mooi weer.

Op 1 april was de rommelmarkt. Kinderen konden spulletjes in hun klas verkopen die ze niet meer gebruikten, maar ook boeken, plantjes, lekkere dingen enz. In de aula stond een grote tafel gedekt met allerlei heerlijke lekkernijen. Op het podium vertoonden de kinderen hun danskunsten, zang- en muzikale talenten en andere kinderen liepen "met de pet rond". Elly en Koen Twilt stonden er met een kraam om allerlei Nepalese spulletjes te verkopen,

alles ten bate van het Langtang Children Home.

Het was een fantastische actie, perfect georganiseerd door alle kinderen, leerkrachten en ouders van de school met een opbrengst waar iedereen met recht trots op mag zijn.. Iedereen, leerlingen, leerkrachten, directie en ouders, heel erg bedankt voor jullie inzet.

Zwemuitje

Vrijwilligsters Dionne, Kelly en Melanie hadden sponsorgeld opgehaald om daarmee ook iets speciaals met de kinderen te gaan doen en dat werd een zwemuitje.

Janak had een bus gehuurd om 24 kinderen en 6 volwassenen van het tehuis naar het zwembad te voeren. Denk nu niet direct aan een luxe touringcar, want dit is Nepal.

Er brak een enorm kabaal los in het huis, ten teken dat de bus was gearriveerd. En het wonder geschiedde!! Alle 24 kinderen en 6 volwassenen, inclusief chauffeur en bijrijder, pasten in het minibusje met slechts 3 zitbanken.

Een indruk van een busje met passagiers

Het zat niet echt gemakkelijk, maar "schootzitten" is heel normaal in een Nepalese bus. De bijrijder had 2 belangrijke taken (1) om manoeuvreer signalen aan de chauffeur te geven, want het was soms millimeter werk in de chaos van Kathmandu en (2) om de deur dicht te houden, want die bleef niet uit zichzelf dicht.

Kinderen waren door het dolle heen, totdat ze het water in gingen. Volgens Dionne was het water zo koud dat je nog net niet spontaan in een ijsklontje veranderde. Nadat de vrijwilligsters zich met de moed der wanhoop in het diepe

hadden gestort, veranderden ze in professionele badjuffrouwen en gaven de kinderen zwemles. Omdat de kinderen niet kunnen zwemmen, werd er met de kinderen op hun rug over en weer gezwommen.

Badjuffrouw Dionne met Lucky en Kanchan.

De jongens hadden duidelijk meer moeite om het water in te gaan, maar tegen 3 badjuffrouwen konden ze niet op en werden er in gesmeten om ze direct daarna er weer uit te halen omdat ze niet kunnen zwemmen.

Voor Janak was die dag toch wel zeer vermoeiend

Het was een fantastische dag en iedereen heeft echt genoten en na een warme douche zijn we met hetzelfde kleine busje huiswaarts gereden.

Indrukken vrijwilligsters

Door Dionne, Kelly en Melanie

Het eerste wat in Kathmandu opvalt is het chaotische verkeer dat, althans voor ons, aan de verkeerde kant van de weg rijdt. Behalve de vele kleine Suzuki taxi's rijden er ontelbare motoren. Alles toetert, waar niemand zich iets van aantrekt en toch gebeuren er relatief weinig ongelukken, soms wat deukjes. Het openbare vervoer is

vaak de tuk-tuk, een petroleumstel op 3 wielen, of een mini busje, waar meer mensen in passen dan wij ooit voor mogelijk houden.

Iedereen verkoopt iets, in winkeltjes, op straat, vaak lopend met een afgeladen fiets met koopwaar. Logistieke trajecten bestaan meestal uit gebogen mannen en vrouwen, met enorme bepakkingen op hun rug, bijeengehouden door touwen en getild met hulp van banden over het voorhoofd. Ambachtslui doen hun werkzaamheden gewoon op straat. Veel vrouwen werken in de bouw en sjouwen manden vol stenen en metselspecie via bamboeladders naar hogere etages. Mensen zijn goedkoper dan hijskranen en ARBO wetgeving kent men niet. Slagers en visboeren etaleren hun waren op een plank op straat, onafgedekt en zonder koeling, ondanks de hitte en het vele stof, een ervaring om vegetariër te worden of te blijven. Van een varken of geit op de fiets, niet fietsend maar geslacht over de bagagedrager gedrapeerd, kijken wij niet meer op. Heilige koeien en geiten struinen de straten af naar een groen hapje en apen pikken voedsel uit de verkoopstalletjes.

Overal ligt vuilnis, vooral langs de rivier (lees open riool) bij het tethuis, liggen gigantische hoeveelheden afval, dat men elke dag probeert te verbranden, maar de berg wordt steeds groter.

De vulnismen.

Water is duur en schaars. Het tehuis kan dank zij donatiegelden water per tankwagen van 12.000 liter kopen, maar rondrijdende tankwagens verkopen ook water per emmer aan de minderbedeelden.

Wat hier allemaal kan en gebeurt, grenst aan het ongelooflijke, toch zullen wij deze chaos, haar vriendelijke bevolking en vooral de kinderen missen wanneer we terugkeren naar Holland.

nvdr Door de zeer droge winterperiode en de heetste april maand van afgelopen 2 jaren is er slechts 90 miljoen liter drinkwater per dag beschikbaar voor Kathmandu, terwijl de vraag 320 miljoen liter per dag is.

Vrijwilligsters

Eind april namen wij afscheid van vrijwilligsters Dionne, Kelly en Melanie en wij willen alle drie heel hartelijk bedanken voor alles wat zij voor hun vertrek naar Nepal en tijdens hun verblijf in het Langtang Children Home gedaan hebben. Op 3 mei verwelkomen wij Loes en Marjolijn, 2 enthousiaste SPH (Sociaal Pedagogische Hulpverlening) studentes van de Fontys Hogeschool Eindhoven. Zij blijven tot half juli en hopen in die tijd hun afstudeerproject af te ronden. Zij stellen zich in de nieuwsbrief van de maand mei voor.

Avonturiers (m/v) gezocht

Bent u na het lezen van de oproepen in de laatste 2 nieuwsbrieven enthousiast geworden om deel te nemen aan de

trekking door Nepal eind van het jaar om op die manier sponsorgelden in te zamelen, maar hebt u nog geen gelegenheid gehad om te reageren, doe dit dan a.u.b. zo spoedig mogelijk. Er hebben zich al diverse serieuze kandidaten aangemeld, maar om logistieke redenen kunnen we de groep niet te groot maken. Voor informatie bel 0416-278422 of mail langtangchildrenhome@hotmail.com

HELPEN?

Het Langtang Children Home is volledig van sponsors afhankelijk. Donaties zijn welkom op rek. nr 1259.42.656 t.n.v. Stichting Langtang Children Home te Kaatsheuvel. Voor verdere info kijk op de website www.langtangchildrenhome.nl of stuur een mail naar: langtangchildrenhome@hotmail.com De Stichting is door de Belastingdienst erkend als een Goed Doel, waardoor donaties, afhankelijk van de gestelde limieten, aftrekbaar zijn van de Inkomsten- of Vennootschapsbelasting.

Namaste

*Maart 2010:
De altijd verlegen Somrani, die nooit op een foto wilde, deed toch even gek in bijzijn van haar hartsvriendin Sanam, voor de collage van Belinda suster, niet wetende dat dit de laatste foto zou zijn van ons samen.*

*Vlnr: Sanam,
Somrani, Belinda
en Jyoti*

